

РЕШЕНИЕ

№ 76

гр. Чирпан, 19.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЧИРПАН, СЪСТАВ IV, в публично заседание на седемнадесети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Галя Тр. Динкова

при участието на секретаря Донка Д. Василева
като разгледа докладваното от Галя Тр. Динкова Административно наказателно дело № 20235540200381 по описа за 2023 година

Административнонаказателното производство по чл. 59 и следващите от ЗАНН по АХД № 381 от 2023 година по описа на РС гр. Чирпан за 2023 година е образувано по депозирана жалба от И. Е. Г., ЕГН *****, чрез адвокат Б. К. срещу Електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, серия К № 7794676, издаден от ОД на МВР Стара Загора, с което на основание чл. 189, ал. 4 във връзка с чл. 182, ал. 4 вр. ал. 2, т. 5 ЗДвП й е наложена глоба в размер на 800 лв. за извършено нарушение на член 21, ал. 2 във връзка с чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, а именно: за това, че на 18.05.2023 година в 15:00 часа в обл. Стара Загора, общ. Чирпан, път 2 – 66, км 102 управлява в МПС ** ** рег. № ** в посока запад-изток при ограничение на скоростта от 50 м/ч, въведено с пътен знак В 26, разположен западно на 150 м, заснето с АТСС TFR1-M с отчетен толеранс от 3 км/ч. Нарушението е извършено в условията на повторност в едногодишния срок от влизане в сила на ЕФ К/4616184 на 10.06.2022 година. Нарушението е установено и заснето с АТС № TFR1-M618 – при разрешена стойност на скоростта от 50 км/ч е установена стойност на скоростта от 92 км/ч, като превишението е 42 км/ч.

В жалбата, подадена до РС Чирпан чрез ОДМВР Стара Загора, вх. 349000-21327 от 07.09.2023 година, в преклузивния срок за обжалване на електронния фиш се твърди, че при издаването на обжалвания електронен фиш са допуснати съществени процесуални нарушения, изразяващи се неясно изписване на нарушената материалноправна норма. Това нарушение според жалбоподателя е довело и до ограничаване на правото му на защита.

Посочва също, че в издадения електронен фиш не е посочен собственикът, на когото е регистрирано превозното средство, като този пропуск се отнася до един от задължителните реквизити на електронния фиш, поради което също е нарушено правото му на защита при упражняване на правата му по чл. 189, ал. 5, изр. 2 от ЗДвП. Доколкото също така не е указано в електронния фиш какъв точно тип е автоматизираното техническо средство, не може да се направи обосновано предположение за това, дали системата е мобилна или стационарна, тоест дали са спазени изискванията за поставянето и използването на техниката според

регламентираните в Наредба № 81213-532 от 12.05.2015 година правила, с които се уреждат условията и редът за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата. Оспорва техническата годност на използваното автоматизирано техническо средство. Позовава се на ТР № 1 от 26.02.2014 година на ВАС по т.д.. № 1 от 2014 година, съгласно което установяването и заснемането на нарушение в хипотезата на чл. 189, ал. 4 ЗДвП могат да се осъществяват само със стационарно техническо средство, което е предварително обозначено и функционира автоматизирано в отсъствие на контролен орган. Относно наличието на повторност при извършването на нарушението, жалбоподателят посочва, че в електронния фиш липсва посочване на датата, на която е влязъл в сила електронният фиш, с оглед на което се възпрепятства възможността за преценка, дали твърдяното за извършено нарушение е извършено в едногодишния срок от влизане в сила на електронния фиш. Поддържа също, че липсата на отразяване на разпоредбата на чл. 189, ал. 6 от ЗДвП, регламентираща възможността за подаване на писмено възражение срещу фиша пред директора на съответната структура на МВР, който в предвидените хипотези може да анулира фиша, и който по силата на чл. 189, ал. 7 ЗДвП е длъжен да уведоми собственика на МПС за решението си, е довело до ограничаване на правото на защита на жалбоподателя. Липсва също и съставомерен елемент в обжалвания електронен фиш от субективната страна на нарушението, тоест дали е извършено виновно.

Моли съда да отмени изцяло Електронен фиш серия К № 7794676, като на жалбоподателя се присъдят изцяло сторените разноски за адвокатско възнаграждение.

Въззиваемата страна, редовно уведомена, не изпраща представител, прилага писмено становище, че издаденото наказателно постановление е законосъобразно, правилно и обосновано, като не са налице посочените в жалбата пороци на акта. Счита, че същото отговаря на императивните изисквания на чл. 57 от ЗАНН, безспорно е установено нарушението, нарушителя и неговата вина, съставено е в сроковете, визирани в ЗАНН и същото се явява правилно и законосъобразно. Прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

Районна прокуратура Стара Загора, ТО Чирпан е уведомена на основание чл. 67 ЗАНН за участие в производството, но същата не изпраща представител.

Приобщени по делото като писмени доказателства са материалите по административнонаказателната преписка, изпратена с писмо, вх. № 4122 от 25.09.2023 година, в това число заверено копие на електронен фиш серия „К“ № 7794676, заверено копие на снимка на извършеното нарушение, заверено копие на протокол от проверка на мобилна система за видеоконтрол TFR-1M, заверено копие на протокол за използване на АТС/мобилна система TFR-1M с фабричен номер 618 от 18.05.2023 година, заверено копие на удостоверение за одобрен тип средство за измерване № 10.02.4835, заверено копие на писмо „Тинел“, заверено копие на писмо с № 3286p-12416 от 12.03.2020 година, заверено копие на справка от „ЕЦОН“, заверено копие на писмо № 1228p-15441 от 16.09.2023 година, справка нарушител.

Съдът намира, че жалбата е подадена в срока и по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН и е процесуално допустима.

Съдът, като прецени събраните доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е допустима като подадена от надлежна страна – санкционирано лице, което има правен интерес от оспорването и е срещу акт подлежащ на съдебен контрол по смисъла на чл. 59д, т. 4 от ЗАНН.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Санкциониращият орган представя доказателства относно датата на връчване на

електронния фиш – справка нарушител, стр. 4, а именно 29.08.2023 година. Жалбата е входирана в ОД МВР гр. Стара Загора на 07.09.2023 година.

Електронният фиш е издаден от компетентен орган ОДМВР – Стара Загора във връзка с мястото на извършване на нарушението. От приложената Заповед, рег. № 8121з-1632 от 02.12.2021 година е видно, че областните дирекции на МВР са определени да осъществяват контролна дейност по ЗДвП, да издават фишове за налагане на глоби и да съставят актове за установяване на административни нарушения по ЗДвП, като използват по съответния ред технически средства и системи за измервания и контрол, одобрени по реда на Закона за измерванията и притежаващи удостоверения за одобрен тип средство за измерване.

Съгласно чл. 189, ал. 4 ЗДвП при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, за което не е предвидено наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство или отнемане на контролни точки, се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. Електронният фиш съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното ѝ заплащане. Образецът на електронния фиш се утвърждава от министъра на вътрешните работи. Видно от приложения по делото електронен фиш, същият съдържа законоустановените реквизити.

Съгласно чл. 165, ал. 2, т. 6 от ЗДвП при изпълнение на функциите си по този закон определените от министъра на вътрешните работи служби имат право за установяване на нарушенията на правилата за движение по пътищата да използват технически средства или системи, заснемащи или записващи датата, точния час на нарушението и/или регистрационния номер на МПС. Съгласно § 6, т. 65 от ЗДвП автоматизирани технически средства и системи са уреди за контрол, работещи самостоятелно или взаимно свързани, одобрени и проверени съгласно Закона за измерванията, които установяват и автоматично заснемат нарушения в присъствие или отсъствие на контролен орган и могат да бъдат както стационарни – прикрепени към земята и обслужвани периодично от контролен орган, така и мобилни – прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес. Процесното нарушение е било установено и заснето с АТСС TFR1-M – протокол за използване на автоматизирано техническо средство или система рег. № 3790ПК от 19.05.2023 година, като е посочен в него и номерът на служебния автомобил за мобилното АТСС – СТ 1450 СМ и имената на служителя. От Протокол № 6-49-23 от проверката на мобилната система за видеоконтрол е видно, че проверката е извършена на 05.10.2022 година и заключението е, че АТСС съответства на одобрения тип.

Изготвените с технически средства или системи, заснемащи или записващи датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на моторното превозно средство, снимки, видеозаписи и разпечатки са веществени доказателствени средства в административнонаказателния процес – чл. 189, ал. 15 от ЗДвП.

Протоколът по чл. 10, ал. 1 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 година съдържа информация за точното местонахождение на мястото за контрол, датата на

използване на АТСС, разположението на АТСС спрямо посоката на движение на контролираните МПС, ограничителните пътни знаци, начало и край на работата с АТСС и другите реквизити съгласно Приложение № 1 към посочената разпоредба. Приложено е и удостоверение за одобрен тип средство за измерване № 10.02.4835 на председателя на Български институт по метрология от 24.02.2010 година.

От приложеното по делото писмо на „Тинел Електроникс“ ООД до директора на ГДОП е видно, че съгласно удостоверението за одобрен тип средства за измерване № 10.02.4835, мобилната система за видеоконтрол на нарушенията на правилата на движение TFR1-M е предназначена за автоматично фиксиране на допуснатите нарушения за скорост, при предварително зададени параметри на ограничение, натрупване и архивиране на последващо използване на съпътстващата информация от измерването. На „Тинел Електроникс“ ООД е издадено удостоверение за одобрен тип средства за измерване № 10.02.4835 за мобилна система за видеоконтрол на нарушенията на правилата за движение тип TFR1-M, което изтича на 24.02.2020 година. Съгласно чл. 30, ал. 5 от Закона за измерванията когато срокът на валидност на одобрения тип е изтекъл, намиращите се в употреба средства за измерване, които отговарят на одобрения тип, се считат за одобрен тип. Със системите TFR1-M е възможно да бъде извършван контрол на правилата за движение по пътищата, стига да отговарят на изискванията на чл. 43 от Закона за измерванията – да са преминали последваща метрологична проверка, от която да се установи съответствие на метрологичните им характеристики с изискванията към тях, както и да изпълняват предвиденото си предназначение.

По делото не са ангажирани доказателства, че жалбоподателят е подал декларация по чл. 189, ал. 5 от ЗДвП, в която да посочи друго лице, на което е предоставено за ползване и управление автомобила, за да се направи извод за неправилно ангажиране на неговата административнонаказателна отговорност като нарушител.

В издадения електронен фиш е описано точно извършеното административно нарушение по смисъла на чл. 21, ал. 2 във връзка с чл. 21, ал. 1 ЗДвП, като нарушението е безспорно установено от приложената разпечатка от автоматизираното техническото средство и приложен снимков материал. Описаната в процесния ЕФ скорост е била констатирана със система за контрол на скоростния режим Мобилна радарна система TFR1 – М 618, преминала успешно проверка, номер на клип 10616.

От горното се установява, че процесният автомобил се е движил с превишена скорост в пътен участък извън населено място, за който е важало ограничение от 60 км/ч., въведено с пътен знак.

Съгласно [чл. 188, ал. 1 от ЗДвП](#) "Собственикът или този, на когото е предоставено моторно превозно средство, отговаря за извършеното с него нарушение. Правната квалификация по чл. 21, ал. 2 във връзка с чл. 21, ал. 1 от ЗДвП е съответстваща на описателната част на нарушението. От обективна страна, процесното моторно превозно средство, е управлявано с превишена скорост – в случая със скорост, в участък, за който стойността на скоростта, която не е трябвало да се превишава е 60 км/ч, а водачът е управлявал МПС със скорост 92 км/ч, тоест превишената стойност е 42 км/ч.

Съгласно чл. 7, ал. 3 АЗНН деянието, обявено за административно нарушение, е

виновно, когато е извършено умишлено или непредпазливо. Съгласно ал. 2 непредпазливите деяния не се наказват само в изрично предвидените случаи. Тоест, за конкретното деяние, осъществяващо състав на административно нарушение, не е предвидено изключение и следователно, деецът е виновен.

Съдът приема за основателни обаче доводите на жалбоподателя, че условията на повторност на нарушението не са изяснени от АНО в обжалвания електронен фиш. АНО посочва, че повторността е налице за издаден ЕФ серия К от 10.06.2022 година. От приложената справка за нарушител от въззиваемата страна е видно, че цитираният ЕФ серия К 4616184 е издаден на 23.03.2021 година, връчен е на 13.07.2021 година за нарушение по чл. 182, ал. 2, т. 2 ЗДвП, като няма данни за датата на извършване на нарушението и е отразено в справката, че същият фиш е отменен. Когато соченото нарушение е извършено в условията на повторност, то следващата се за него административна санкция е в по-висок размер. Ето защо, съдът намира с оглед на доказателствата по делото, че е извършено нарушение по чл. 21, ал. 2 във връзка с чл. 21, ал. 1 ЗДвП, за което жалбоподателят следва да понесе обаче административнонаказателна отговорност по чл. 182, ал. 2, т. 5 ЗДвП и да му бъде наложена глоба в намален размер на 400 лв. Посочената разпоредба в обжалвания електронен фиш – чл. 182, ал. 4 вр. ал. 2 т. 5 ЗДвП визира санкция в двоен размер за извършено административно нарушение по чл. 182, ал. 2, т. 5 ЗДвП при условията на повторност за превишаване на разрешената скорост извън населено място от 41 км/ч до 50 км/ч.

По отношение на претенцията за разноските, същите следва да бъдат присъдени съразмерно, пропорционално на уважената част на жалбата. И двете страни претендират такива, като съобразно изхода от спора, съдът намира, че следва да присъди в полза на ОДМВР гр. Стара Загора разноски в размер на 40 лв., представляващи половината от общо дължимото юрисконсултско възнаграждение за такъв вид дела, отчитайки фактическата и правна сложност на делото, на основание чл. 63д, ал. 4 ЗАНН вр. чл. 143, ал. 4 АПК вр. чл. 37, ал. 1 ЗПрП вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ. Съответно в полза на жалбоподателя следва да бъдат присъдени разноски в размер на 200 лв. – половината от претендираните, съобразявайки минималния размер на адвокатските възнаграждения по Наредба № 1 от 2004 година на ВАДС, както и направеното възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

Водим от горното и на основание чл. 63, ал. 7, т. 1, пр. 3 ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ ЕЛЕКТРОНЕН ФИШ СЕРИЯ серия К № 7794676 ЗА НАЛАГАНЕ НА ГЛОБА за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство или система на ОДМВР гр. Стара Загора TFR1-M, с който на И. Е. Г., ЕГН ***, е наложена глоба в размер на 800 лв. на основание чл. 189, ал. 4 във връзка с чл. 182, ал. 4 вр. ал. 2, т. 6 ЗДвП за извършено нарушение на чл. 21, ал. 2 вр. чл. 21, ал. 1 ЗДвП, като ПРЕКВАЛИФИЦИРА осъществения състав на административно нарушение в по-леко наказуемо нарушение, без съществено изменение на обстоятелствата на нарушението, на основание чл. 182, ал. 2, т. 5 ЗДвП и му налага административно наказание глоба в размер на 400 лв.**

ОСЪЖДА И. Е. Г., ЕГН *** да заплати на ОДМВР гр. Стара Загора**

юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв.

ОСЪЖДА ОДМВР гр. Стара Загора да заплати на И. Г. Е., ЕГН *****,
съдебни разноси в размер на 200 лв.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Административен съд гр. Стара Загора на основанията, предвидени в НПК и по реда на глава дванадесета от АПК.

Съдия при Районен съд – Чирпан: _____